

L'Hisenda Pública de la Monarquia Es el que nosaltres demanàvem

Cridem l'atenció dels lectors sobre el discurs del ministre d'Hisenda, on es troba un resum de la situació en què la Monarquia deixà les finances públiques.

Ens expliquem que "El Debate", per exemple, passi per alt aquest discurs i davant la significació de les xifres escrigui: "Una lluvia de números, de deudas, de cajas, de bonos y otras zarandajas del mundo de las finanzas". Aquestes "zarandajas" són, no obstant, l'obra detestable d'un règim. Aquestes "zarandajas" són la vida d'un poble. Aquestes i altres "zarandajas" feren caure la Monarquia.

Nosaltres, però, volem esterotipar aquestes xifres a les memòries.

Ha dit el senyor Carner:

"La deuda del Estado en 31 de diciembre de 1931 estaba representada por estas cifras:

Deuda del Estado, 18.222.217.215 pesetas; deuda ferroviaria, pesetas 1.300.000.000; bonos para el fomento de la Industria Nacional, en circulación, 125.554.000 de pesetas; bonos oro de Tesorería, en circulación (son los célebres bonos de Calvo Sotelo, producto de la intervención en los cambios), 305.142.000 de pesetas; suma la deuda emitida 19.925.914.015 pesetas. Pero teniendo en cuenta que sumo aquí el nominal de los bonos oro, que con arreglo al tipo actual de la moneda vale el doble, la deuda consolidada, representada por títulos, es realmente de 20.258.056.015 pesetas; pero ésta no es toda la deuda del Estado; además de esta deuda, la Monarquia, singularmente la Dictadura, prodigó la firma del Estado, avalando una cantidad de obligaciones que contraían ciertos organismos, que ascienden a pesetas 771.275.000 pesetas. Forman parte de este grupo de avales del Estado los avales de la Trasatlántica, que importan 159.800.000 pesetas; los avales de la Confederación Hidrográfica del Ebro, que importan pesetas 100.221.500; el de las cédulas del Banco de Crédito Local Interprovincial, 176.607.500 pesetas; las obligaciones del ferrocarril de Tanager a Fez importan 79.224.500 pesetas. Además de estas 771.275.000 pesetas, todavía hay otro grupo de préstamos hechos con garantía del

Estado que importan 52.361.110,90 pesetas; de suerte que lo realmente garantizado por el Estado, entre los avales y préstamos garantizados, asciende a la cifra de 823.636.110'90

"La cantidad gastada por el Estado español desde 1925 a 1931 en política de transportes asciende a la cifra de 3.498.544.322 pesetas..., 500 millones menos que la indemnización pagada por Francia a Alemania por razón de la guerra en el año 70... Lo grave, lo trágico es que se ha gastado esa cifra inútilmente y nos encontramos con la totalidad del problema de transportes sin resolver y con la responsabilidad de resolverlo.

"Los intereses garantizados por razón de ferrocarriles suponen una responsabilidad de anualidad máxima de 8.226.733 pesetas." "A estas deudas hay que añadir lo que puede resultar de 478 expedientes reclamando cantidades por la cifra de 117.712.269 pesetas.

"Sigue el problema de las Confederaciones Hidrográficas.

"En la del Ebro se han gastado 175.908.355'21 pesetas. En la del Segura, 37.122.028. En la del Guadalquivir, 37.450.000. En la del Duero, 22.704.477. En el Pirineo Oriental, 3.440.000.

"Las obligaciones por casas baratas alcanzan la cifra de 202.829.421 pesetas.

"En cuanto a la intervención en el cambio por el Sr. Calvo Sotelo, "La liquidación del quebranto que la intervención hubiese ocasionado al final de diciembre de 1929 daría un total de 72.469.358 pesetas.

"La pérdida por diferencias de cambio en las distintas adquisiciones hechas con motivo del Monopolio de Petróleos y en las expropiaciones de las industrias Babel y Nervión se cifra por los técnicos en 25.419.847 pesetas.

"Por todo esto, de la cifra global del presupuesto—4.461 millones— queda realmente para atender a los gastos de todos los departamentos la cifra de 2.248 millones."

L'ACCIO DE LA REPUBLICA
AL MARROC, CONSISTIRA EN
SUBSTITUIR ELS SOLDATS
PER COLONITZADORS.

Ha estat publicat a la "Gaceta" un decret dissolent el Cos dels Capellans de Beneficència general, i en el mateix decret es disposa que quan algun malalt o assilat als establiments de Beneficència o alumnes dels Col·legis sollicitin actes del culte se'ls atengui, sigui la que sigui la religió que professi, sempre que hi hagi possibilitat de fer-ho.

L'esmentada disposició està encaminada a resoldre, amb vertader esperit liberal, un importantíssim caire del problema religiós en les institucions benèfiques, en la majoria de les quals, malgrat les normes que han estat dictades pel Govern republicà, continuen els abusos fills d'un sectarisme i lògicament propis del temps de la monarquia i no de l'actual moment.

Sense anar més lluny, tenim l'exemple de l'Hospital de Reus, del qual ens veïrem precisats a ocupar-nos. Afortunadament, i precisament a conseqüència de les nostres denúncies, l'Ajuntament està estudiant la manera de resoldre'l i confiem que la solució que s'hi donarà serà d'acord amb la voluntat popular i que es farà innecessària una nova intervenció nostra. Amb tot, el volem comentar.

Hom recordarà segurament que quan el Municipi va aprovar els pressupostos per enguany va suprimir-se la partida que hi havia en els anteriors, destinada a atendre el sou del capellà de l'Hospital i que, per tant, des del moment que comencessin a regir els nous pressupostos aquell deixaria de percebre la quantitat en la qual fins aleshores s'havien retribuït els seus serveis. No obstant, degut a la tolerància de l'Ajuntament, que qualifiquem d'excessiva, l'esmentat capellà ha continuat ocupant el pis que en el mateix edifici se li tenia destinat, i com a conseqüència d'això i de la seva lliure entrada a totes les dependències d'aquell establiment, s'hi continuen realitzant els mateixos actes religiosos, de bon grat o a desgrat dels que hi han d'anar a raure.

Hem tingut ocasió d'informar-nos-en i sabem que solament una voluntat a prova de bomba és capaç de resistir les indicacions que es fan als malalts per tal que acceptin les pràctiques religioses que se'ls

ofereixen. Direm només, perquè considerem que dona una idea clara del que deixem dit, que des de que la República fou implantada han mort en aquell hospital una cinquantena de persones i que d'aquestes, solament dues o tres, en llurs darrers moments han deixat de realitzar els actes propis de la religió catòlica allí dominant.

Que compari el lector aquest 95 per cent que representa les persones que fan actes de la religió catòlica, de les que moren a l'Hospital, amb les que moren a llurs domicilis, de les quals solament els practiquen un 5 per 100, i confiem que convindrà amb nosaltres en què, o bé el desgraciat que ha d'ingressar-hi es fa per endavant càrrec que entra en un establiment religiós i es creu que ve obligat a acceptar tot el que se li indiqui o bé quan hi és ingressat no li resta altre remei que adoptar una actitud de sotmissió i emmotllar-se. Ni la una cosa ni l'altra no poden ésser, diem nosaltres..

Per això ens ha causat una molt bona impressió el recent decret esmentat. Perquè respon exactament a la nostra idealitat, i perquè és el que precisament demanàvem, com seguim demanant encara, per a l'Hospital de la nostra ciutat.

Estem ben esperançats, però, que encara que amb lamentable retràs, ho hem de lograr.

Mirador internacional

FRANÇA.—Els partits polítics francesos es preparen per a les eleccions generals que tindran lloc el dia 18 de maig vinent.

EXTREM ORIENT.—La Conferència xino-japonesa per a la pau ha estat ajornada per dos dies. El Japó, però, ha acceptat una proposició del delegat d'Anglaterra.

HAMBURG.—Ha estat raptat un noi de tretze anys i els raptadors demanen també una bona quantitat per tornar-lo.

NAIROBI.—El governador ha indultat seixanta condemnats a mort per haver matat una dona.

IRLANDA.—El Govern irlandès ha examinat el nou text de la contestació a la nota del Govern britànic.